

Ἐμπρός, Παρικλέτο,
τοὺς γέροντας φαλέτω
καθέννας των βλάμη.

Πολλὰ ποιησάμενοι
καὶ νῦν μαχεσάμενοι
πρὸς τῶσας Δυνάμεις.

Ἐχόρτασαν νίκας,
κί' ἐπλήρωσαν σίτου
κανὰς ἀποθήκας
παντὸς συμπολίτου.

Διόπερ κί' ἔμαις
ἐκ πείνης ὄμεις
σωθέντες καὶ τώρα.

Ἐγνώσωμεν γέροντας
ἀφ' ὧνως προσφέροντας
τῆς Δήμητρος δῶρα.

Π.— Τώρα τὸν ρυθμὸν θ' ἀλλάξω
καὶ σ' ἐπλήθη θ' ἀλαλάσω.
Πάει πέρας κί' ἡ πείνα,
ἔπηρε γρήγορο ποδάρη,
λένε καὶ σ' τὴν Ἐλευσίνα
πὺς ἐφύτρωσε σιτάρη.

Δὲν θὰ παῖξῃ ταμπουρά
ἢ κοιλιά μας... τί χαρά!
Βρέχει βρέχει καὶ χιονίζει,
κί' ὁ παρὰς παντοῦ σπανίζει,
κί' ἔνας ποντικὸς χορεύει
καὶ μιὰ γάτα μαγειρεύει,
κί' ἔμεις ἔχομε φωμί,
δῶξα, θράμαδος, τιμῆ.

Φ.— Βρέχει βρέχει καὶ χιονίζει
καὶ τὸ Σόμπαν μπουμπουνίζει,
καὶ Κουβέρνα, ποῦχουν ἔνοσταις
καὶ μεγάλαις συλλογαίς,
πήταις τρῆν κολοκυθένιας
καὶ προσμένου ἐκλογαίς.

**Ψάλλουν μαζὶ
κί' οἱ δὲ ῥο χαζοί.**

Ἐστὼν Ρωμηθὼν τὴν κατὰμαυρὴν ῥάχην
περπατῶντας ἢ Πείνα μονάχην
μελετᾷ τὰδεῖνα τῶν στομάχων
καὶ στερᾶνι σ' τὴν κόμην φορεῖ,
καμωμένο μὲ κάμποσα στέχρα,
πεθ' τὰ ἔρεναν νέγρας καιροί.

Ἐστὼ Σκουλοδὴ τὸ σπῆτι καὶ πάλι,
ποῦχαι κίνησι τώρα μεγάλη,

Ξαναπᾶν τῆς Ἀντάντ οἱ Μίνιστροί
καὶ μιὰ νότα καινούρια κρατοῦν,
κί' ἐρεθίζου τοὺς γέροντας οἰστροί
κί' ἐν θυμῷ τοὺς Μίνιστροὺς κυτοῦν.

Ἐνθ' τώρα τοὺς ἔσπερε νίκη
νέα νότα καὶ πάλι... τί φρικτῆ!
Ἐστῆς Ἑλλάδος τὰ πάνωπλα χάλια
τῆς Ἀντάντ νέα νότα κυλά,
καὶ γερόντων γανόνει καφάλια,
πλήν καὶ νέων γανόνει μαγά.

Τὶ νὰ θέλουμε τάχα μὲ τούτη;
μήπως πάλι μυρίζῃ μπαροῦτι;
Ἀποροῦντες κυτάξου τοὺς τοῖχοὺς,
τῆς Ἀντάντ οἱ μεγάλοι βρυγμοί
δὲν ἀφίνου τοὺς γέροντας ἡσυχούς
νὰ σκεφθοῦν κί' ἐκλογαίς μιὰ σιγμῆ.

Ἐστοῦ μεγάλου πολέμου τὴν βράσι
κί' ἐκλογῶν σωτηρίων τὴν δράσι
περπατεῖ μιὰ νότα καινούρια
καὶ φαλάκρας λευκαίς γαρφαλά,
καὶ τῆς βράσι, σὰν πρῶτα σὲ φούρια
καὶ τρεχάματ' ἀρχίζου πολλά.

Ἄχ! Ἀντάντ, Ἐφιλάτη γερόντων,
ἄνω κάτω τὸ σκάφος φερόντων,
ὁ καιρὸς δίχως νότας ἀς τρέξῃ,
μὴ τῶν γέροντων χαλὰς τὸ μαλά,
τοῦ Δακίμερη προσμένου τῆς ἐξῆ
γὰ νὰ κάνουν μεγάλο καλὸ.

Ἐως τότε, κυρία, καρτέρει
καὶ θὰ ἔξῃς τί θὰ φτερίζου οἱ γέροι,
ἔως τότε παρατα τοὺς γέροντας
ἔστῃς βοσκαίς τῆς Ἀρχῆς δὲ πηδοῦν,
κί' ἀπὸ νότας βαρεταίς ἐλευθέρους
ἀφησέ τους τῆς κάλπειας νὰ δοῦν.

Μὰ κί' ἔμεις, οἱ γνωστοὶ φαμφαρόνοι,
μὲ δαήσις προσκλινομεν γόνου.
Πάφε πιά, μὴν τοὺς τρέψῃ τὰ σιχότια,
μ' ἐκλογαίς ἀς ξεχάσουν λιμοῦς,
δὲν μποροῦν καὶ τοῦ Πίγκυ καταπότια
σὰν κί' αὐταίς νὰ τοὺς δώσουν χυμοῦς.

**Καὶ ναμπούσις ποιούλαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγούλαις.**

ἘΚινηματογράφος, ὁ θαυμαστός Ἀπόλλων,
ποῦναι τρυφῆ μεγάλη καὶ μιὰ τέρφος ἔλων,
τὴν νέαν ἐβδομάδα ὑπόσχεται καινιας
πολλάς καὶ διαφόρους κί' ἀληθινὰ σπανίας,
καὶ θὰ μᾶς καταπλήξῃ μὲ κᾶτι νέα δράματα,
ὅπου θὰ ταναγγεῖλη μὲ πλοῖσια προγράμματα.